

This document has been provided by the International Center for Not-for-Profit Law (ICNL).

ICNL is the leading source for information on the legal environment for civil society and public participation. Since 1992, ICNL has served as a resource to civil society leaders, government officials, and the donor community in over 90 countries.

Visit ICNL's **Online Library** at
<http://www.icnl.org/knowledge/library/index.php>
for further resources and research from countries all over the world.

Disclaimers

Content. The information provided herein is for general informational and educational purposes only. It is not intended and should not be construed to constitute legal advice. The information contained herein may not be applicable in all situations and may not, after the date of its presentation, even reflect the most current authority. Nothing contained herein should be relied or acted upon without the benefit of legal advice based upon the particular facts and circumstances presented, and nothing herein should be construed otherwise.

Translations. Translations by ICNL of any materials into other languages are intended solely as a convenience. Translation accuracy is not guaranteed nor implied. If any questions arise related to the accuracy of a translation, please refer to the original language official version of the document. Any discrepancies or differences created in the translation are not binding and have no legal effect for compliance or enforcement purposes.

Warranty and Limitation of Liability. Although ICNL uses reasonable efforts to include accurate and up-to-date information herein, ICNL makes no warranties or representations of any kind as to its accuracy, currency or completeness. You agree that access to and use of this document and the content thereof is at your own risk. ICNL disclaims all warranties of any kind, express or implied. Neither ICNL nor any party involved in creating, producing or delivering this document shall be liable for any damages whatsoever arising out of access to, use of or inability to use this document, or any errors or omissions in the content thereof.

Rixlex

Sweden

SVERIGES
RIKSDAG

OM E-POST ORDBOK

[Hem](#) [Sök i Rixlex](#)

Post 1 av 1 i SFST

[Länk till register](#)

Observera att det kan förekomma fel i författningstexterna. Bilagor till författningarna saknas. Kontrollera därför alltid texten mot den tryckta versionen.

SFS nr: 1941:416

Departement/
myndighet: Finansdepartementet S3Rubrik: Lag (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

Utfärdad: 1941-06-06

Ändring införd: t.o.m. SFS 1998:270

*The Inheritance
and Gift Tax Act**(No. 4)*

Inledande bestämmelser

1 § Skatt till staten utgår enligt denna lag för egendom, som förvärfvas genom arv eller testamente (arvsskatt) eller genom gåva (gåvoskatt).

För egendom, som förvärfvas genom arv eller försäkringsbelopp avstås enligt 24 eller 25 § lagen (1994:243) om Allmänna arvsfonden, utgår arvsskatt till staten som om förvärvet skett genom testamente efter den avlidne. Lag (1994:244).

2 § Skattskyldig är den som förvärvar egendomen.

3 § Från skattskyldighet enligt denna lag äro befriade

staten;

trossamfund som avses i 4 § andra stycket religionsfrihetslagen (1951:680), församling och kyrka, samarbetsorgan för sådana juridiska personer samt stiftelse eller sammanslutning som är anknuten till trossamfund eller församling och vars verksamhet kan anses utöra ett led i samfundets eller församlingens verksamhet;

stiftelse eller sammanslutning med huvudsakligt ändamål att under samverkan med militär eller annan myndighet stärka rikets försvar;

stiftelse eller sammanslutning, som har till huvudsakligt ändamål att främja barns eller ungdoms vård och fostran eller utbildning eller att främja vård av behövande ålderstigna, sjuka eller lytta, dock icke där ändamålet är att sålunda tillgodose medlemmar av viss eller vissa släkter;

akademi och sådan stiftelse eller sammanslutning, som har till huvudsakligt ändamål att främja vetenskaplig undervisning eller forskning.

Skattebefrielse enligt denna paragraf tillkommer icke sammanslutning, som har till syfte att i sin verksamhet tillgodose medlemmarnas ekonomiska intressen, och ej heller utländsk akademi, stiftelse eller sammanslutning. Lag (1980:75).

3 a § Vad som i denna lag föreskrivs om sambor gäller sådana samboförhållanden där en ogift kvinna och en ogift man bor tillsammans

under äktenskapsliknande förhållanden. Lag (1987:1206).

Om arvsskatt

Skattskyldighetens omfattning

4 § Arvsskatt tas ut för egendom inom eller utom Sverige som efterlämnas av den som vid sin död var bosatt eller stadigvarande vistades i Sverige eller var antingen svensk medborgare eller gift med en svensk medborgare och hade flyttat från Sverige mindre än tio år före dödsfallet.

Arvsskatt tas också ut för följande slag av egendom som efterlämnas av en annan person än som avses i första stycket, nämligen

1. fast egendom, tomträtt och vattenfallsrätt i Sverige,
2. i Sverige befintlig lös egendom som är att hänföra till anläggnings- eller driftkapital i förvärvsverksamhet som bedrevs här av den avlidne,
3. andel i bostadsrättsförening, bostadsförening eller bostadsaktiebolag i Sverige och rätt till royalty och periodiskt utgående förmån från egendom som avses i punkten 2,
4. svenska aktier och andelar i svenska ekonomiska föreningar, bolag, aktiefonder och rederier, under förutsättning att de efterlämnas av svensk medborgare.

Utlänning, som vid sin död tillhörde främmande makts härvarande beskickning eller lönade konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning, anses inte ha varit bosatt här i riket; ej heller sådan persons make, barn under 18 år och enskilda tjänare, om de vid sin död bodde hos honom och var utlänningar. Lag (1988:1516).

Tid för skattskyldighetens inträde

5 § Skattskyldighet inträder, där ej nedan annorlunda stadgas, vid arvlåtarens (testators) död.

6 § Har genom testamente eller annan före dödsfallet tillkommen rättshandling upplåtits hela nyttjanderätten till eller rätt till all ränta, avkomst eller annan förmån av viss egendom och har äganderätten tillfallit annan, inträder skattskyldighet för äganderätten först då rättigheten upphör.

Vad nu sagts skall dock icke gälla

- a) om ägaren förutom sålunda belastad egendom samtidigt erhållit annan egendom, vars värde uppgår till mer än tre gånger den skatt, som belöper å sammanlagda värdet av ägarens förvärv;
- b) om rättigheten upplåtits på viss tid, understigande fem år;
- c) om enligt förordnande i testamente å den belastade egendomen belöpande skatt skall gäldas av dödsboet eller eljest av annan än den egendomen tillfaller; eller
- d) om ägaren senast då skatteärendet i övrigt upptages till avgörande begär, att jämväl hans förvärv skall tagas till beskattning.

Har någon fått sig tillagd ränta till visst belopp eller avkomst till viss angiven storlek, skall, såframt räntan eller avkomsten för år räknat uppgår till minst fem procent av värdet av den belastade egendomen, rättigheten anses omfatta all av egendomen utgående avkastning.

Erlägges i fall, som avses i d), för äganderätten fastställd skatt icke inom tid, varom i 52 § 1 mom. första stycket förmäles, skall meddelat beslut om skattens fastställande icke vidare gälla och skattskyldighet för äganderätten inträda efter vad eljest är stadgat. Förordning

(1958:562).

7 § Där jämlikt förordnande i testamente eller annan rättshandling av framtida händelse beror, vem egendom skall tillkomma, eller egendom eljest först framdeles skall tillfalla någon utan att äganderätten under tiden tillkommer annan, inträder skattskyldighet för äganderätten vid tiden för förvärvet.

Är för tid efter förvärvet av äganderätten upplåten rättighet, som avses i 6 §, inträder skattskyldighet för äganderätten efter vad i nämnda paragraf stadgas.

8 § Skall jämlikt 3 kap. ärvdabalken eller på grund av testamente egendom, som tillfallit någon med fri förfoganderätt, därefter övergå å annan eller å flera efter varandra, inträder skattskyldighet för senare förvärv, då föregående innehavares rätt upphör. I fall av avstående från arv enligt 3 kap. 9 § ärvdabalken inträder skattskyldighet för den avstående först vid den efterlevande makens död.

Vad sålunda stadgas äger tillämpning jämväl då genom testamente viss egendom tillagts två eller flera efter varandra under villkor att egendomen skall oförminskad övergå från den ene till den andre.

I fall, som avses i denna paragraf, skall vad i 7 § andra stycket stadgas äga motsvarande tillämpning. Lag (1987:1206).

9 § Har genom testamente nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån tillagts två eller flera efter varandra, inträder skattskyldighet för senare innehavares förvärv av rättigheten då föregående innehavares rätt upphör.

Skall eljest rätt, som nu avses, tillkomma någon först framdeles, inträder skattskyldighet vid tiden för förvärvet.

Beräkning av skattepliktig lott

10 § Arvsskatt utgår efter värdet av skattskyldigs lott.

11 § 1 mom. Såsom arvinges eller testamentstagares lott anses vad enligt lag och testamente å honom belöper av behållningen i dödsboet eller i sådan kvarlåtenskap, varom förmåles i 4 § andra stycket 1--4; dock skall, där i skatteärendet föreligger arvskifte, den däri gjorda fördelningen efter vad i 16 § stadgas lända till efter rättelse.

Behållningen beräknas med ledning av bouppteckning eller, där skatten uttages efter deklaration, med ledning av denna. Lag (1988:1516).

2 mom. Skall enligt förordnande i testamente skatt för legat gäldas av dödsboet, anses den del av behållningen, som åtgår till skatt för legatet, utgöra en särskild lott (skattelott), dock icke där mottagaren av legatet jämväl är arvinge eller universell testamentstagare eller skattskyldighet för legatet inträder senare än vid testators död.

12 § Har någon i enlighet med lagen (1927:77) om försäkringsavtal insatts såsom förmånstagare och erhåller han vid försäkringstagarens död förfoganderätten över försäkringen eller, utan att sådan rätt förvärvas, utbetalning på grund av försäkringen, skall vad förmånstagaren sålunda bekommer vid beräkning av arvsskatt anses såsom arvfällen egendom. Vad nu sagts skall gälla jämväl vad som tillfaller någon enligt bestämmelserna i 104 § andra stycket nämnda lag. Hälften av vad som tillfaller försäkringstagarens make i egenskap av förmånstagare är fritt från skatt.

Vidare skall

a) där livförsäkring, som är kapitalförsäkring men ej livränteförsäkring, tagits å försäkringstagarens eller hans makes liv samt den rätt, som på grund av försäkringsavtalet tillkommit

endera av dem, jämlikt 116 § första stycket lagen om försäkringsavtal icke kunnat tagas i mät för någonderas gäld, eller

b) där försäkring tagits för olycksfall eller sjukdom, vid skattens beräkning från värdet av vad som tillfallit någon i egenskap av förmånstagare såsom skattefritt avräknas ett belopp som motsvarar sex gånger basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för det år under vilket skattskyldigheten inträdde. Har på grund av förordnande av samma person förmånstagaren tidigare erhållit sådant förvärv, som jämlikt 37 § 2 mom. är i beskattningshänseende likställt med gåva, får likväl från värdet av vad som inom loppet av tio år tillfallit förmånstagaren ej avräknas mer än ett belopp som motsvarar sex gånger basbeloppet enligt lagen om allmän försäkring för det år under vilket skattskyldighet inträdde för det senaste förvärvet.

Vad som på grund av insättningar av samma person i ränte- och kapitalförsäkringsanstalt på en gång tillfaller någon såsom förmånstagare skall denne anses erhålla på grund av en och samma försäkring, och skall så anses som om försäkringen tagits vid tiden för den första insättningen och på villkor att premiebetalning skolas i den ordning, vari insättningarna i anstalten skett eller enligt avtal mellan anstalten och försäkringstagaren skolas äga rum.

Skattskyldighet enligt första stycket föreligger inte för rätt till pension som utgår på grund av pensionsförsäkring. Skattskyldighet föreligger inte heller för rätt till livränta som utgår på grund av annan försäkring än pensionsförsäkring i den mån vad som på grund av förordnande av samma person tillfallit den berättigade inte överstiger 2 500 kronor per år.

Angående vad som förstås med kapitalförsäkring och pensionsförsäkring stadgas i anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen (1928:370).

Vad i första och andra styckena här ovan sägs skall, även om förmånstagarförordnande i enlighet med lagen om försäkringsavtal icke föreligger, äga tillämpning jämväl i fråga om vad som tillfallit någon på grund av statens grupplivförsäkring eller jämförbar av kommunal eller enskild arbetsgivare avtalad grupplivförsäkring eller på grund av sådan förmån från kommun, som avses i punkt 1 adertonde stycket av anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen.

Vad som vid en försäkringstagares död tillfaller någon på grund av förordnande som avser utländsk försäkring skall vid beräkning av arvsskatt behandlas som om det hade tillhört boet och tillagts förmånstagaren genom testamente. Har försäkringen tagits för olycksfall eller sjukdom eller är fråga om en sådan försäkring som -- om den inte hade varit utländsk -- skulle ha uppfyllt de förutsättningar som anges i andra stycket a), tillämpas bestämmelserna i det stycket. För rätt till pension på grund av en utländsk försäkring som skall behandlas som pensionsförsäkring vid inkomsttaxeringen föreligger inte skattskyldighet. Vid övriga förvärv av livränta på grund av utländsk försäkring tillämpas bestämmelserna i fjärde stycket andra meningen.

Med utländsk försäkring förstås en försäkring som har meddelats i en utomlands bedriven försäkringsrörelse.

Skattskyldighet föreligger inte för rätt till pension på grund av pensionssparavtal enligt 1 kap. 2 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande. När behållning på pensionssparkonto skall tas upp som en tillgång i dödsboet och avskattning skall ske enligt 32 § 1 mom. första stycket j kommunalskattelagen skall behållningen tas upp till halva värdet. Lag (1993:940).

13 § 1 mom. Vid beräkning av behållning i dödsbo iakttages

1) att bland boets tillgångar inräknas egendom, vartill den avlidne på

livstid haft i 8 § första stycket avsedd rätt;

2) att bland boets tillgångar icke inräknas egendom, vilken av den avlidne innehafts med sådan rätt, som avses i 8 § andra stycket;

3) att avdrag må ske för begravnings- och bouppteckningskostnad;

4) att bland boets skulder icke må inräknas:

a) gäld, för vilken under 2) avsedd egendom på grund av inteckning eller eljest särskilt häftar;

b) belopp, som skall betalas i arvsskatt.

2 mom. Vid beräkning av behållning i kvarlåtenskap, som avses i 4 § andra stycket, får avdrag från värdet av den skattepliktiga egendomen göras endast för de skulder som kan hänföras till egendomen, såsom skulder på grund av förvärv, förbättring, reparation eller underhåll av den skattepliktiga egendomen eller, om fråga är om förvärvsverksamhet, lönekostnader, skatter och avgifter som belöper på förvärvsverksamheten. Lag (1988:1516).

14 § Har äganderätt eller annan rätt till egendom genom testamente tillagts två eller flera personer att samtidigt av dem åtnjutas, skall för envar beräknas andel i rätten efter huvudtalet, där icke annan fördelning blivit i testamentet bestämd.

15 § 1 mom. Andel, som vid bodelning skall tillfalla efterlevande make, beräknas till hälften av makarnas behållna giftorättsgods. Den efterlevande makens andel skall dock beräknas i enlighet med en bodelningshandling som ges in i skatteärendet under förutsättning att bodelningen förrättats enligt lag. Med bodelning likställs det fall att i skatteärendet föreligger

1. skriftligt avtal, varigenom efterlevande make och de som vid avtalstillfället, näst denne, har rätt till arv eller testamente, enligt lag har bestämt vad som skall tillkomma den efterlevande med äganderätt och med fri förfoganderätt,

2. skriftlig uppgift, utvisande att efterlevande make framställt sådan begäran som avses i 12 kap. 2 § äktenskapsbalken eller

3. dom eller avtal mellan efterlevande make och sådan efterarvinge eller testamentstagare som avses i punkten 1, vari 12 kap. 3 § äktenskapsbalken tillämpats.

Är äldre giftermålsbalken tillämplig å förmögenhetsförhållandena i boet, beräknas den andel, som tillfaller efterlevande make såsom fördel, giftorätt och morgongåva, till hälften av den gemensamma behållningen i boet, där den inte enligt lag annorlunda bestämts vid boskifte och däröver i skatteärendet föreligger behörigen upprättad handling. Med boskifte likställs sådant avtal som avses i första stycket 1.

För efterlevande makes sålunda beräknade andel erlägges ej arvsskatt.

När efterlevande makes enskilda egendom enligt 20 kap. 4 § ärvdabalken antecknas i bouppteckning, skall vid dess värdering 20--27 §§ äga motsvarande tillämpning. Lag (1987:1206).

15 § 1 a mom. I bouppteckningen eller i särskild handling som ges in tillsammans med bouppteckningen skall anges

1. om den efterlevande maken i fall som avses i 15 § 1 mom. första stycket med tillämpning av 12 kap. 2 § äktenskapsbalken erhållit mindre än hälften av giftorättsgodset,

2. om den efterlevande makens enskilda egendom med tillämpning av 10 kap. 4 § äktenskapsbalken ingått i sådan delning som avses i 15 § 1 mom. första stycket, eller

3. om någon, som är bröstarvinge till den först avlidne maken men inte till den efterlevande maken, vid den först avlidne makens död avstått från sitt arv till förmån för den efterlevande maken.

Sådan handling som avses i första stycket skall ges in tillsammans med bouppteckningen. Om handlingen upprättas efter det att bouppteckningen getts in men innan beslut meddelats om fastställande av skatt, skall handlingen ges in till beskattningsmyndigheten. Lag (1987:1206).

15 § 2 mom. Har kvarlåtenskap tillkommit efterlevande make såsom arvinge och har vid dennes död den först avlidnes arvingar rätt till andel i den efterlevandes bo, beräknas denna andel till hälften, om inte annat sägs i andra--fjärde styckena.

Andel som nu sagts skall bestämmas med tillämpning av 3 kap. 2 § tredje stycket ärvdabalken, om

1. makarna eller någon av dem ägde enskild egendom vid den först avlidne makens död,

2. den först avlidne genom testamente så förordnat att något av kvarlåtenskapen vid dennes död tillföll annan än den efterlevande maken,

3. den först avlidne efterlämnade bröstarvinge som inte är den efterlevande makens bröstarvinge och denne inte avstod från sin rätt till arv till förmån för den efterlevande maken eller

4. den efterlevande makens andel efter den först avlidne maken i fall, som avses i 15 § 1 mom. första stycket, enligt lag blivit bestämd till annat än hälften av boet.

Har den andel i den sist avlidne makens bo som tillkommer den först avlidnes arvingar vid delningsförrättning blivit enligt lag bestämd till annat än hälften av boet och föreligger i skatteärendet i behörig ordning upprättad handling över förrättningen, skall andelen bestämmas i enlighet med denna.

Ett ytterligare undantag från första stycket följer av 3 kap. 8 § ärvdabalken.

I fall, som avses i 12 kap. 1 § ärvdabalken, skall vad i första--fjärde styckena stadgas äga motsvarande tillämpning, där ej annat följer av testamente, varom fråga är.

I bouppteckning skall anges om den avlidne tidigare varit gift och om det finns efterarvingar till den avlidnes tidigare bortgångne make. I sådant fall skall bouppteckning och, i förekommande fall, delningshandling avseende den först avlidnes dödsbo ges in till beskattningsmyndigheten. Lag (1987:1206).

15 § 3 mom. En sådan handling rörande delning av dödsbo, som avses i 1, 1 a och 2 mom. skall vid ingivandet vara åtföljd av styrkt avskrift eller styrkt kopia. Inges ej avskrift eller kopia, skall sådan göras på bekostnad av dödsboet eller den skattskyldige. Avskriften eller kopian förvaras hos beskattningsmyndigheten. Lag (1987:1206).

15 a § Om bodelning skall äga rum enligt lagen (1987:232) om sambors gemensamma hem, skall den andel som skall tillfalla den avlidnes sambo vid fördelning av bostad och bohag beräknas till hälften av den behållna egendomen om inte annat följer av 12 § andra stycket nämnda lag eller andelen blivit enligt lag annorlunda bestämd vid bodelning över vilken i behörig ordning upprättad handling föreligger i skatteärendet.

För sambons sålunda beräknade andel erläggs inte arvsskatt.

När en sådan handling som avses i första stycket ges in till beskattningsmyndigheten gäller vad som stadgas i 15 § 3 mom. Lag (1987:1206).

16 § Föreligger i skatteärendet i behörig ordning upprättad arvskifteshandling, skola arvingars och universella testamentstagares lotter beräknas enligt skifteshandlingen med tillämpning av däri angivna värden, dock icke där i 15 eller 15 a § avsedd delning av boet skett annorlunda än enligt lag eller universell testamentstagares lott enligt skifteshandlingen utgör större del av kvarlåtenskapen än i testamentet bestämts. Om i skifteshandling angivits grunden för blivande delning av från skiftet undantagen egendom ävensom dess värde, skall jämväl sådan egendom anses fördelad å lotterna enligt angiven grund.

Har sammanlagda värdet av arvingars och universella testamentstagares sålunda bestämda lotter i skifteshandlingen upptagits lägre än vad som återstår av behållningen i dödsboet, beräknad på sätt i 13, 20--23 och 27 §§ stadgas, sedan därifrån avräknats dels efterlevande makes jämlikt 15 § skattefria andel eller efterlevande sambos enligt 15 a § skattefria andel, dels legat, dels i 11 § 2 mom. omförmäld skattelott och dels värdet av jämlikt 6 och 7 §§ först framdeles beskattningsbar egendom, skola lotterna bestämmas såsom om det belopp, varmed deras sammanlagda värde understiger dödsbobehållningen efter nu nämnd avräkning, uppdelats å lotterna i förhållande till deras storlek.

När skifteshandling ges in till beskattningsmyndigheten gäller vad som stadgas i 15 § 3 mom. Lag (1987:1206).

17 § För företeende av sådan handling rörande delning av dödsbo, som avses i 15 § 1, 1 a och 2 mom. eller av sådan handling, som avses i 15 a §, eller av arvskifteshandling skall av beskattningsmyndigheten medgivas anstånd med skattens fastställande, såvitt arvinge, universell testamentstagare, boutredningsman eller testamentssexekutor gör framställning därom i samband med ingivande inom vederbörlig tid av bouppteckning för inregistrering.

Anstånd skall bestämmas till högst fyra månader från det bouppteckningen senast skolat vara ingiven. Ställes omedelbart eller, om anstånd redan beviljats, före anståndstidens utgång nöjaktig säkerhet för det belopp, vartill skatten uppgår vid lotternas beräkning enligt lag och testamente, må anstånd medgivas högst ett år från det bouppteckningen senast skolat vara ingiven.

Anstånd som nu sagts skall icke föranleda uppskov med bouppteckningens registrering.

På framställning av delägare, boutredningsman eller testamentssexekutor i dödsbo efter den, som vid sin död ej hade hemvist i riket, skall för förrättande av sådan delning av dödsbo, som avses i 15 § 1 eller 2 mom. eller 15 a §, eller av arvskifte anstånd beviljas med avlämnande av deklaration, därvid bestämmelserna i första och andra styckena skola äga motsvarande tillämpning.

Ställd säkerhet skall av beskattningsmyndigheten omedelbart överlämnas till skattemyndigheten. Mot bevis att sedermera påförd skatt blivit gulden skall säkerheten återställas till den, som nedsatt densamma. Därest genom löftesmans död eller av annan orsak säkerheten blivit minskad och icke efter anmaning annan nöjaktig säkerhet lämnas, skall beskattningsmyndigheten förklara beviljat anstånd icke vidare gälla. Lag (1990:337).

18 § Har, då beslut om fastställande av skatt skall meddelas, ej kunnat utrönas, huruvida den döde efterlämnat arvinge, som före allmänna arvsfonden eller före eller jämte annan känd arvinge är berättigad till arvet, skall ändock lott beräknas tillkomma arvinge, om vilken kännedom sålunda saknas.

Är utrönt, att arvingar finnas, men äro arvingarna eller en del av dem icke kända till antalet, skall vad som tillkommer sådana arvingar inom varje gren beskattas såsom en lott.

19 § 1 mom. Arvs- eller testamentslott, för vilken inträde av

skattskyldighet är att hänföra till dödsfallet, skall vid skattens beräkning sammanläggas med gåva, som arvingen eller testamentstagaren erhållit av den avlidne, under förutsättning att skattskyldighet för gåvan inträtt vid dödsfallet eller inom tio år dessförinnan. Har den avlidne till arvingen eller testamentstagaren överlämnat handling, innefattande giltig utfästelse om gåva av lös egendom, skall, i den mån gåvan icke föe dödsfallet blivit fullbordad, sammanläggning äga rum även om handlingen överlämnats mer än tio år före dödsfallet. Skatten å arvs- eller testamentslotten skall utgå efter den eller de procentsatser som skolat tillämpas, därest skatt skolat uttagas för de sammanlagda förvärven samt arvs- eller testamentslotten utgjort den högst beskattade delen därav.

Lott, för vilken inträde av skattskyldighet är att hänföra till senare tidpunkt än dödsfallet, skall vid skattens beräkning sammanläggas med annan från samme arvlåtare (testator) härrörande arvs- eller testamentslott, för vilken skattskyldighet inträtt inom tio år före den tidpunkt, då skattskyldighet för förstnämnda lott inträdde; och skall skatten beräknas med tillämpning av de i första stycket stadgade grunderna. Detsamma skall gälla, där arvingen eller testamentstagaren av arvlåtaren (testator) erhållit gåva, för vilken skattskyldighet inträtt inom tid som nu är sagt. Förordning (1958:562).

2 mom. Utgöres arvs- eller testamentslott av egendom, för vilken jämlikt 8 § första stycket skattskyldighet är att hänföra till senare tidpunkt än arvlåtarens (testators) död, och har mottagaren av lotten, medan föregående innehavare förfogade över egendomen, erhållit gåva av denne, skall, med tillämpning i övrigt av föreskrifterna i 1 mom., vid skattens beräkning lotten sammanläggas med sådan gåva, där ej mottagaren såsom arvinge eller testamentstagare efter föregående innehavare erhåller egendom till högre värde än nämnda lott.

Inträder för gåvan skattskyldighet senare än för lotten, skall vad i första stycket är stadgat äga motsvarande tillämpning vid beskattning av gåvan.

3 mom. Har givare förbehållit sig nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån av bortgiven egendom, skall, ändå att sådant förbehåll icke föranlett beskattningens uppskjutande, vid tillämpning av denna paragraf så anses som om skattskyldighet inträtt först då den givaren förbehållna rättigheten upphörde.

Förvärv, som avses i 12 § och 37 § 2 mom., skola sammanläggas med annat förvärv allenast i den mån de ej äro skattefria jämlikt 12 §. Förordning (1970:174).

4 mom. Bouppteckning skall vid ingivandet vara åtföljd av skriftlig uppgift angående i denna paragraf avsett tidigare förvärv eller försäkran att sådant förvärv ej förekommit. Enahanda uppgifter eller försäkran skall lämnas i deklaration angående arvfallen eller testamenterad egendom. Förordning (1958:562).

5 mom. har upphävts genom förordning (1958:562).

Värdering av egendomen

20 § Vid uppskattning av egendom skall lända till efterrättelse i bouppteckning eller, där skatt uttages efter deklaration, i denna upptaget värde, så framt icke föreskrifterna i 21, 22 eller 23 § föranleda åsättande av annat värde. Nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån, som av arvlåtaren stiftats genom testamente, uppskattas enligt i 23 § meddelade föreskrifter.

Att i vissa fall skatt skall utgå efter lägre värde än nu sagts, därom stadgas i 27 §.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 21--27 §§ skall vad som föreskrives om fastighet äga motsvarande tillämpning i fråga om byggnad som är lös egendom. Förordning (1973:1104).

21 § Uppskattningen sker med hänsyn till förhållandena vid tiden för skattskyldighetens inträde.

Där jämlikt 19 § skatt skall beräknas efter sammanlagda värdet av skilda förvärv, uppskattas det tidigare förvärvet med hänsyn till förhållandena vid den i fråga om sistnämnda förvärv för varje särskilt fall angivna tiden.

22 § 1 mom. Som värde av fast egendom vid den tidpunkt, som avses i 21 §, skall gälla det föregående årets taxeringsvärde om inte bestämmelserna i 2 eller 3 mom. föranleder annat. Finns det sådana tillbehör till fastigheten som avses i 2 kap. 3 § jodabalken skall dessa tas upp särskilt. Bestämmelserna i 23 § F om värdesättning av lös egendom tillämpas vid värderingen. Lag (1981:634).

22 § 2 mom. Har fast egendom efter den tidpunkt, som näst föregående årets taxeringsvärde avsett, nedgått i värde genom eldsvåda, vattenflöde eller annan dylik tilldragelse eller genom borttagande av byggnad eller annan anläggning å egendomen eller av tillbehör därtill eller genom skogsavverkning eller genom nedläggning eller väsentlig förändring av verksamhet i vilken egendomen varit använd, eller av annan liknande anledning, skall skattemyndigheten i den region där egendomen är belägen på ansökan av skattskyldig, boutredningsman eller testamentsexekutor, efter verkställd utredning, åsätta egendomen särskilt värde till ledning för beräkning av på egendomen belöpande arvsskatt.

Där efter tidpunkt som nyss nämnts fortsatt bebyggelse skett å fast egendom eller dess värde eljest förhöjts till följd av ny-, till- eller ombyggnad eller väsentlig förändring av verksamhet, vari egendomen varit använd, eller annan liknande anledning, äger beskattningsmyndigheten hos skattemyndigheten påkalla att egendomen för ändamål, som i föregående stycke sägs, åsättes särskilt värde.

Fast egendom som inte har särskilt taxeringsvärde skall också värderas av skattemyndigheten till ledning för arvsskattens bestämmande. Det åligger skattskyldig, boutredningsman eller testamentsexekutor att ansöka om detta. Värdering behövs dock inte om det är uppenbart att egendomens värde inte överstiger 50 000 kronor. Skattemyndigheten skall vidare göra värdering om beskattningsmyndigheten begär det.

Vid värdering enligt detta moment skall hänsyn tas till egendomens beskaffenhet vid den tidpunkt som avses i 21 §. Värdet skall uppskattas enligt de grunder som gäller för bestämmande av taxeringsvärde året före det år då denna tidpunkt inföll. Föreskrifterna i 22 § 1 mom. andra och tredje meningarna skall därvid tillämpas. Skattskyldig, boutredningsman eller testamentsexekutor skall lämna skattemyndigheten de upplysningar som behövs för prövning av ansökningen. Skattemyndigheten får även besluta om besiktning av egendomen. Har ärendet tagits upp på ansökan av annan än beskattningsmyndigheten, får dock sådant beslut fattas endast om sökanden åtar sig att betala kostnaderna för besiktningen. Har värderingen begärts av beskattningsmyndigheten skall kostnaderna betalas av allmänna medel.

Skattemyndighetens beslut enligt detta moment får inte överklagas. Lag (1998:247).

22 § 3 mom. Ingår fast egendom enligt kommunalskattelagen (1928:370) i en förvärvskälla inom inkomstslaget näringsverksamhet tillämpas bestämmelserna i 4 § och, med undantag av femte stycket sista meningen, punkt 2 av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt i dess lydelse intill utgången av år 1991. Vad nu har sagts gäller även sådan egendom som enligt punkt 2 sjunde och åttonde styckena av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen om statlig förmögenhetsskatt i dess lydelse intill utgången av år 1991 skall anses

som en särskild förvärvskälla inom inkomstslaget näringsverksamhet.

Vid tillämpningen av de bestämmelser som anges i första stycket skall som taxeringsvärde anses det värde som enligt 1 eller 2 mom. skall ligga till grund för beräkning av arvsskatt. Lag (1991:1836).

23 § Vid uppskattning av lös egendom iakttages:

A. Tomträtt eller vattenfallsrätt uppskattas, i den mån ej annat följer av 20 § tredje stycket, till vad rättigheten med hänsyn till villkoren vid upplåtelsen och den tid, som därför återstår, kan antagas hava betingat vid en av boets avveckling föranledd, med tillbörlig omsorg skedd försäljning.

B. Aktier som är inregistrerade vid inländsk börs eller noteras på utländsk börs, andelar i värdepappersfonder samt andra värdepapper än aktier som omsätts marknadsmässigt och är av det slag som anges i 27 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt tas upp till 75 procent av det noterade värdet.

Aktier som inte är av det slag som avses i första stycket men som är föremål för marknadsmässig omsättning med regelbundna noteringar om avslut tas upp till 30 procent av det noterade värdet.

Finns i ett bolag skilda aktieslag av vilka ett eller flera är börsnoterade eller föremål för sådan notering som avses i andra stycket, skall de aktier i bolaget som inte är noterade tas upp till samma värde som de noterade aktierna. Är flera aktieslag noterade, skall de icke noterade aktierna tas upp till samma värde som de noterade aktier som har den lägsta kursen.

Om det vid värdering enligt de föregående styckena bedöms att det noterade värdet inte motsvarar vad som skulle kunna påräknas vid en försäljning under normala förhållanden, får i stället priset vid en sådan försäljning läggas till grund för värderingen.

Aktier som inte omfattas av bestämmelserna i första--tredje styckena samt andelar i ekonomiska föreningar och handelsbolag tas upp till det pris som kan påräknas vid en försäljning under normala förhållanden, varvid dock följande skall iakttas. I den mån uppskattningen grundas på värdet av tillgångar som ingår i förvärvskälla inom inkomstslaget näringsverksamhet beräknas -- under förutsättning att egendomen är sådan som avses i punkt 2 första stycket eller sjunde och åttonde styckena av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt i dess lydelse intill utgången av år 1991 -- tillgångarnas värde med tillämpning av reglerna i F tredje stycket; vid gåva dock under den ytterligare förutsättningen att de i 43 § andra stycket angivna kraven iakttagits. I den mån uppskattningen grundas på värdet av tillgångar som avses i första--tredje styckena, skall värdet av dessa tillgångar anses motsvara vad som skulle tas upp vid en tillämpning av bestämmelserna i första--fjärde styckena.

Värdepapper som inte omfattas av bestämmelserna i första--tredje och femte styckena tas upp till det pris som kan påräknas vid en försäljning under normala förhållanden. Lag (1992:1093).

C. Fordran uppskattas till sitt kapitalbelopp jämte upplupen ränta å tid, som avses i 21 §. Är fordringen ej förfallen och skall ränta därå ej beräknas för tiden före förfallodagen, uppskattas fordringen till belopp, som utgör dess värde vid nämnda tid enligt den vid denna lag fogade tabellen I.

Osäker fordran uppskattas till belopp, varmed den kan beräknas inflyta. Värdelös fordran anses icke utgöra tillgång. Den omständigheten att gäldenären är delägare i dödsboet föranleder icke fordringens uppskattande enligt andra grunder än som eljest äro tillämpliga.

Medel, för vilka uppskov med inkomstbeskattning åtnjutes enligt bestämmelserna om skogskonto, upphovsmannakonto, uppfinnarkonto eller

investeringskonto för skog, tas upp till halva värdet. Har medel satts av till fond för särskilt ändamål enligt föreskrift i lag eller annan författning och har avdrag vid inkomstberäkningen medgetts för avsättningen, får halva det avsatta beloppet tas upp som skuld.

D. För evärdlig tid utgående ränta, avkomst eller annan förmån uppskattas till tjugu gånger det belopp, vartill den senast för helt år uppgått.

Nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån, som utgår under viss tid eller någons livstid, uppskattas till sitt kapitalvärde. Är rättigheten bestämd till visst belopp eller eljest till viss storlek, beräknas kapitalvärdet efter det belopp rättigheten för helt år motsvarar enligt de vid denna lag fogade tabellerna II och III. Om livränta på grund av försäkring skall utgå så länge någon är i livet, dock längst under viss tid, eller skall börja utgå framdeles, beräknas värdet efter försäkringstekniska grunder med iakttagande av föreskrifterna i denna paragraf. Där rättighet, som belastar viss egendom, ej är på nyss angivet sätt bestämd, anses årliga värdet utgöra fem procent av det penningvärde, vartill egendomen uppskattats, dock att, där rättighet avser endast del av egendom eller dess årliga värde eljest icke kan bestämmas enligt nyss angivna grund, detta uppskattas efter vad som prövas skäligt.

Kapitalvärdet av rättighet, som icke är bestämd att utgå under någons livstid men ändock är av obestämd varaktighet, uppskattas med ledning av tabell III, såsom om den skolat utgå för den berättigades livstid, dock högst till tio gånger det värde, rättigheten för helt år motsvarar.

Är rättighet beroende av flera personers liv sålunda, att rättigheten upphör vid den först avlidnes frånfälle, bestämmas rättighetens kapitalvärde efter den äldstes levnadsålder. Fortfar däremot rättigheten oförändrad till den sist avlidnes frånfälle, beräknas värdet efter den yngstes ålder.

E. Värdet av utländskt myntslag beräknas efter den köpkurs på checkar, utställda i samma myntslag, som gällde vid tiden för skattskyldighetens inträde. Finnes ej sådan kurs eller kan av annan anledning värdet icke beräknas efter denna grund, bestämmer regeringen eller den myndighet regeringen förordnar, hur beräkningen skall ske.

F. Andel i bostadsförening eller bostadsaktiebolag tas upp till ett värde som motsvarar medlemmens eller delägarens andel i föreningens eller bolagets behållna förmögenhet beräknad med utgångspunkt i det värde som föreningens eller bolagets fastighet skall tas upp till enligt 22 § och med hänsyn till föreningens eller bolagets övriga tillgångar och skulder enligt senaste bokslut.

Annan lös egendom än förut nämnts uppskattas till vad den kan antas ha betingat vid en med tillbörlig omsorg skedd försäljning, som föranletts av boets avveckling.

Vid värderingen av förvärvskälla eller del av förvärvskälla som enligt kommunalskattelagen (1928:370) ingår i inkomstslaget näringsverksamhet tillämpas -- under förutsättning att egendomen är sådan som avses i punkt 2 första stycket eller sjunde och åttonde styckena av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt i dess lydelse intill utgången av år 1991 -- bestämmelserna i 4 § och, med undantag av femte stycket sista meningen, punkt 2 av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen om statlig förmögenhetsskatt i dess lydelse intill utgången av år 1991. Lag (1991:1836).

24 § Har egendom tillfallit någon med i 8 § första stycket avsedd rätt, uppskattas denna såsom om egendomen bekommit med äganderätt.

Sådan rätt till egendom, som omförmäles i 8 § andra stycket, uppskattas såsom nyttjanderätt.

25 § Häftar vid egendom förpliktelse på grund av nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån, skall egendomens värde minskas med rättighetens kapitalvärde. Har rättigheten för livstid tillagts två eller flera efter varandra, skall vid avräkningen kapitalvärdet bestämmas efter den yngstes levnadsålder.

26 § Den som omhänderhar dödsbos egendom ävensom skattskyldig har att tillhandahålla den utredning, som prövas erforderlig för bedömning av egendoms värde.

Till upplysning om värde av fast egendom skall företes taxeringsbevis eller, där egendomen enligt 22 § 2 mom. första eller tredje stycket åsatts särskilt värde, skattemyndighetens beslut i ärendet. Påkallar skattskyldig tillämpning av sådant särskilt värde, skall erforderligt anstånd med skatteärendets avgörande lämnas för uppvisande av skattemyndighetens beslut, såvida det visas, att ansökan om åsättande av särskilt värde av egendomen blivit gjord.

Till ledning för värdering av aktier, obligationer och därmed jämförliga värdehandlingar skall företes intyg av bank, mäklare eller annan sakkunnig. Om sådan handling inte är börsnoterad och inte heller annars omsätts på kapitalmarknaden skall i stället företes av skattemyndigheten meddelat bevis om det värde, vartill handlingen enligt senast verkställd prövning kan ha upptagits vid taxering till statlig förmögenhetsskatt.

Beskattningsmyndigheten må, där särskild anledning föreligger, förordna lämplig person att verkställa uppskattning av lös egendom till ledning för dess värdering. Förordnande som nu sagts må, efter framställning av den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten, meddelas av hovrätten i dit fullföljt skatteärende. Det åligger skattskyldig eller den, som för skattskyldig omhänderhar egendom, att hålla egendomen tillgänglig för besiktning ävensom att tillhandagå förrättningsmannen med upplysningar och annan utredning. Ersättning åt förrättningsmannen erlagges, om egendomen ingår i dödsbo, av boet och eljest av den för egendomen skattskyldige. Lag (1997:325).

27 § Har fast egendom efter den tidpunkt, som näst föregående årets taxeringsvärde avsett, väsentligt nedgått i värde på grund av allmän förändring i det ekonomiska läget eller har å börs eller eljest i marknaden noterad aktie, obligation eller därmed jämförlig värdehandling efter den tidpunkt, som avses i 21 §, nedgått i värde med en fjärdedel eller mera och uppgår, därest egendomen uppskattas efter ovan i denna lag stadgade grunder, skatten för sådana lotter i boet, om vilkas beskattande är fråga, till sammanlagt minst 3 000 kronor, må regeringen, såframt det finnes uppenbart att utgörandet av skatt efter nämnda beräkningsgrunder skulle verka oskäligt betungande, på ansökan av skattskyldig, boutredningsman eller testamentsexekutor medgiva, att skatten skall utgå efter lägre värde än det, vartill egendomen eljest skall uppskattas.

Ansökan som i denna paragraf sägs skall för att kunna upptagas till prövning vara till regeringen ingiven innan beslut om skattens fastställande meddelas. Lag (1974:857).

Skattens bestämmande

28 § Till klass I hänförs efterlevande make, sambo, barn, avkomling till barn, make och sambo till barn och efterlevande make eller sambo till avlidet barn. Detta gäller även om barnet eller avkomlingen till följd av adoption förlorat sin arvsrätt efter arvlåtaren.

Som skattefritt avdrages från lott som tillkommer den avlidnes efterlevande make eller sambo 280 000 kronor, från vad som tillkommer

annan i klass I 70 000 kronor och från lott, som beskattas enligt klass II eller klass III, 21 000 kronor. Har barn eller avkomling till avlidet barn vid skattskyldighetens inträde ej fyllt 18 år, avdrages ytterligare 10 000 kronor för varje helt år eller del därav, som då återstod till dess sagda ålder uppnås.

Styvbarns- och fosterbarnsförhållande räknas lika med skyldskap. Med fosterbarn avses barn, som före fyllda 16 år stadigvarande vistats i den avlidnes hem och därvid erhållit vård och fostran som eget barn.

Högre avdrag än enligt andra stycket får ej åtnjutas i fråga om vad som erhålles från samme arvlätare eller testator, även om det erhålles vid skilda tillfällen.

Till klass II hänföres annan arvinge eller testamentstagare än sådan som avses i klass I eller III.

Till klass III hänföres

landstingskommun, kommun eller annan menighet ävensom hushållningssällskap med stadgar som fastställts av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer;

stiftelse med huvudsakligt syfte att främja religiösa, välgörande, sociala, politiska, konstnärliga, idrottsliga eller andra därmed jämförliga kulturella eller eljest allmännyttiga ändamål;

stiftelse med huvudsakligt ändamål att främja landets näringsliv;

registrerad understödsförening;

sådan sammanslutning, som, utan att hava till syfte att i sin verksamhet tillgodose medlemmarnas ekonomiska intressen, huvudsakligen fullföljer ovan angivet ändamål;

folketshusförening, bygdegårdsförening eller annan liknande sammanslutning, som har till främsta syfte att anordna eller tillhandahålla allmän samlingslokal,

där fråga är om svensk juridisk person och skattebefrielse ej åtnjutes jämlikt 3 §.

För skattelott, som i 11 § 2 mom. sägs, beräknas skatten efter den klass, gällande för arvinge eller universell testamentstagare i dödsboet eller för mottagaren av det legat varom fråga är, som medför lägst skatt. Från skattelott medgives icke avdrag enligt andra stycket.

Vad som återstår, sedan avdrag enligt andra stycket gjorts, utgör skattepliktig lott. Denna skall jämnas till närmast lägre hundratal kronor. Om öretal uppkommer vid beräkning av skatt, skall skatten jämnas nedåt till närmast hela krontal.

Skatten beräknas enligt följande skalor.

		Klass I	
Skattepliktig lott, kr.		Arvsskatt, kr.	
--	300 000	10 %	inom skiktet;
300 000--	600 000	30 000+20 %	"" ;
600 000--		90 000+30 %	"" ;
		Klass II	
Skattepliktig lott, kr.		Arvsskatt, kr.	
--	70 000	10 %	inom skiktet;
70 000--	140 000	7 000+20 %	"" ;
140 000--		21 000+30 %	"" ;

Klass III

Skattepliktig lott, kr.

Arvsskatt, kr.

--	90 000	10 %	inom skiktet;
90 000--	170 000	9 000+20 %	"" ;
170 000--		25 000+30 %	"" .

Lag (1991:1836).

29 § har upphävts genom förordning (1974:312).

30 § Där någon bekommit egendom, för vilken jämlikt 8 § första stycket skattskyldighet inträtt senare än vid arvlåtarens (testators) död, beräknas skatten efter skyldskapsförhållandet mellan tillträdaren och föregående innehavaren, därest skatten vid sådan beräkning blir lägre än om den bestäms efter skyldskapsförhållandet mellan tillträdaren och arvlåtaren (testator).

Då fideikommiss, som genom testamente eller gåvobrev instiftats för obegränsad tid, övergår från en till annan, erlägges arvsskatt beräknad efter skyldskapsförhållandet mellan tillträdaren och närmast föregående innehavaren. Förordning (1970:174).

31 § Till ledning vid uträkandet av skatt enligt denna lag utfärdar regeringen erforderliga tabeller. Lag (1974:857).

Efterbeskattning

32 § Har efter det beslut meddelats om fastställande av skatt

a) kännedom erhållits om förut icke känt testamente;

b) testamente, förordnande enligt lagen (1927:77) om försäkringsavtal om insättande av förmånstagare eller motsvarande förordnande som avser utländsk försäkring, vartill hänsyn tagits vid skatteärendets prövning, blivit genom lagakraftvunnen dom helt eller delvis förklarad ogiltigt;

c) genom lagakraftvunnen dom eljest blivit bestämt angående delningen av egendom i dödsbo, där skatten fastställts med ledning av handling, som avses i 15 § 1, 1 a och 2 mom., 15 a § eller 16 §;

d) omständighet inträffat som föranleder tilläggsbouppteckning;

e) kännedom erhållits angående vid tiden för skattskyldighetens inträde föreliggande omständighet, som föranleder, att i deklaration uppgiven behållning eller egendom bort upptagas eller fördelas annorledes än i deklarationen angivits;

f) kunskap vunnits om förhållande, som föranleder tillämpning av 19 §;

g) klarhet vunnits om hur arvet slutligen skall fördelas i sådana fall som avses i 18 §;

h) kunskap vunnits om att sådan delning som avses i 15 § 1 a mom. har skett;

och hade, om hänsyn tagits till omständighet som nu avses, för någon lott skatt skolat gäldas utöver vad för lotten beräknats, skall efterbeskattning ske med sålunda felande belopp. Lag (1987:1206).

Särskilda bestämmelser om beskattning i fall av dödsbos konkurs

33 § 1 mom. Där dödsbo, vari finnes skattepliktig behållning, avträts till konkurs, skall för egendom, som hör till konkursboet, utgå arvsskatt endast i den mån i konkursen uppkommer överskott, som jämlikt konkurslagen överlämnas till gäldenärens rättsinnehavare.

Egendom, varav sådant överskott utgöres, uppskattas sådan den befanns

vid överlämnandet till gäldenärens rättsinnehavare; och räknas med tillämpning i övrigt av vad i denna lag stadgas vid skattens bestämmande överskott såsom behållning i dödsboet.

Vad nu stadgats skall gälla jämväl då arvlåtaren (testator) vid sin död var i konkurs.

Om anstånd jämlikt 17 § blivit beviljat, skall, där dödsboet avträdes till konkurs, anståndet anses förfallet och ställd säkerhet återlämnas. Lag (1974:857).

2 mom. Uppkommer efter konkursens avslutande för konkursboet ytterligare tillgång, som jämlikt konkurslagen överlämnas till gäldenärens rättsinnehavare, skall i tillämpliga delar gälla vad i 32 § stadgas om efterbeskattning.

3 mom. Har inom ett år från det beskattningsmyndighet meddelat beslut i skatteärendet dödsbo avträtts till konkurs, äger dödsboet eller skattskyldig återfå erlagd skatt. Uppkommer i konkursen överskott, skall skatt utgå enligt föreskrifterna i 1 och 2 mom.

Ansökan om återvinning av skatt efter vad nu sagts göres skriftligen och upptages av den beskattningsmyndighet, som meddelat beslut i skatteärendet.

Beskattningsmyndighet

34 § Beskattningsmyndighet är den tingsrätt vid vilken arvlåtaren (testator) eller, då fråga är om egendom till vilken en föregående innehavare på livstid haft i 8 § första eller andra stycket avsedd rätt, denne hade att svara i mål som rörde hans person.

Om det inte finns någon tingsrätt som är behörig enligt första stycket, tas skatteärendet upp av Stockholms tingsrätt.

Regeringen får bestämma att även sådana anställda i en tingsrätt som inte är lagfarna domare skall få handlägga enkla ärenden om arvsskatt. Lag (1996:253).

Om gåvoskatt

35 § Gåvoskatt tas ut för egendom inom eller utom Sverige som

1. ges bort av den som vid tiden för gåvan var bosatt eller stadigvarande vistades i Sverige eller var antingen svensk medborgare eller gift med en svensk medborgare och hade flyttat från Sverige mindre än tio år före gåvotillfället, eller

2. ges bort av en svensk juridisk person.

Gåvoskatt tas också ut för

1. egendom som anges i 4 § andra stycket 1--3 och som ges bort av en annan person än som avses i första stycket,

2. egendom som anges i 4 § andra stycket 4 och som ges bort av en annan person än som avses i första stycket, om givaren är svensk medborgare eller gåvotagaren är svensk medborgare eller svensk juridisk person. Lag (1988:1516).

36 § Skattskyldighet inträder, såframt ej annat följer av vad i nästa stycke sägs, då gåvan blivit fullbordad eller handling, innefattande giltig utfästelse om gåva av lös egendom, överlämnats till mottagaren. När en omyndigs förälder är förmyndare och som gåva åt den omyndige till bank överlämnat pengar eller överfört medel som föräldern haft inestående i bank utan att förbehålla sig rätt att för egen räkning förfoga över gåvomedlen anses gåvan fullbordad enligt denna lag när gåvomedlen mottagits av banken för den omyndiges räkning eller

överförts till den omyndiges konto. I fall, som avses i 37 § 2 mom., inträder skattskyldighet vid den tid, då förmånstagaren erhåller förfoganderätten över försäkringen; dock inträder, där på grund av försäkringen utbetalning tidigare ägt rum till den berättigade, skattskyldighet för sådant belopp vid dess mottagande.

Vad i fråga om arvsskatt är stadgat i 6-9 §§ skall vid beskattning av gåva äga motsvarande tillämpning. Föreskrifterna i 6 § om skattskyldighetens inträde först framdeles skola härvid, utan inskränkningar som angivas i andra stycket under c) och d), gälla jämväl i fall då givaren förbehållit sig själv nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån av den bortgivna egendomen. Lag (1997:445).

37 § 1 mom. Gåvoskatt utgår vid köp, byte, lega eller annat sådant avtal, om av missförhållandet mellan de å omse sidor utfästa villkor är uppenbart, att avtalet delvis har egenskap av gåva.

2 mom. Skatt såsom för gåva utgår för vad som i enlighet med lagen om försäkringsavtal i annat fall än i 12 § avses tillfaller någon i egenskap av förmånstagare.

Vid denna beskattning skall bestämmelserna i 12 § andra--femte styckena tillämpas.

Som gåva beskattas även vad som i annat fall än i 12 § sjunde stycket avses tillfaller någon på grund av förordnande som avser utländsk försäkring. Därvid skall bestämmelserna i nämnda stycke tillämpas. Lag (1980:75).

37 § 3 mom. Gåvoskatt utgår för utdelning från en värdepappersfond enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder till annan än andelsägare i fonden. En sådan utdelning skall vid tillämpning av denna lag anses utgöra en gåva från fonden. Förordning (1998:270).

38 § Från gåvoskatt äro, förutom i 3 § omförmälda juridiska personer, befriade:

landstingskommun, kommun eller annan menighet ävensom hushållningssällskap med stadgar som fastställts av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer;

stiftelse med huvudsakligt syfte att främja religiösa, välgörande, sociala, politiska, konstnärliga, idrottsliga eller andra därmed jämförliga kulturella eller eljest allmännyttiga ändamål;

stiftelse med huvudsakligt ändamål att främja landets näringsliv;

registrerad understödsförening eller sådan sammanslutning, som, utan att hava till syfte att i sin verksamhet tillgodose medlemmarnas ekonomiska intressen, huvudsakligen fullföljer ovan angivet ändamål;

folketshusförening, bygdegårdsförening eller annan liknande sammanslutning, som har till främsta syfte att anordna eller tillhandahålla allmän samlingslokal.

Skattebefrielse enligt denna paragraf tillkommer endast svensk juridisk person och äger icke rum, där givaren för sin livstid eller för viss tid förbehållit sig nyttjanderätt till eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån av den bortgivna egendomen eller del därav. Lag (1980:75).

39 § Skattefrihet åtnjutes:

a) för gåva av möbler, husgeråd och andra lösören, som äro avsedda för gåvotagarens eller hans familjs personliga bruk och vars värde för samme mottagare under ett och samma kalenderår icke överstiger 10 000 kronor;

b) för periodiskt understöd i den mån understödet skall inräknas i gåvotagarens skattepliktiga inkomst;

c) för vad make eller sambo vid bodelning, som förrättas av annan anledning än makes eller sambos död, erhållit utöver honom enligt lag tillkommande andel, i den mån värdet av vad maken eller sambon bekommit icke överstiger värdet av hans i bodelningen ingående egendom eller, om äldre giftermålsbalken är tillämplig, värdet av samfälld egendom, som av maken i boet vid äktenskapets ingående eller därefter införts;

d) för annan än under a), b) och c) omförmäld fullbordad gåva, i den mån värdet av gåvan eller, om gåvotagaren under samma kalenderår av samme givare erhåller flera sådana gåvor som här avses, det sammanlagda värdet av dessa gåvor icke överstiger 10 000 kronor. Lag (1990:1430).

40 § Förhållandet mellan givare och gåvotagare lägges till grund för beräkning av skatten; dock skall vad i fråga om arvsskatt är föreskrivet i 30 § första stycket äga motsvarande tillämpning vid beskattning av gåva. Förordning (1970:174).

41 § 1 mom. Gåva, för vilken inträde av skattskyldighet ej är att hänföra till senare tidpunkt än givarens död, skall vid skattens beräkning sammanläggas med annan gåva, som gåvotagaren erhållit av samme givare, under förutsättning att skattskyldighet för sistnämnda gåva inträtt samtidigt eller inom tio år före det sådan skyldighet inträdde för den gåva, om vars beskattning är fråga. Skatten för gåvan skall beräknas med tillämpning av de i 19 § 1 mom. första stycket stadgade grunderna.

Har den som mottagit gåva, för vilken inträde av skattskyldighet är att hänföra till tid efter givarens död, tillika erhållit annan gåva av samme givare eller arvs- eller testamentslott efter denne, skall vad i 19 § 1 mom. andra stycket är stadgat äga motsvarande tillämpning.

Att vid beräkning av gåvoskatt hänsyn i visst fall skall tagas jämväl till arvs- eller testamentslott, som härrör från annan än givaren, därom stadgas i 19 § 2 mom.

I fall, som avses i denna paragraf, skall gälla vad i 19 § 3 mom. andra stycket är för där avsedda fall föreskrivet. Förordning (1970:174).

2 mom. Då fråga samtidigt förekommer om beskattning av flera, av skilda givare erhållna gåvor, skall skatt beräknas för vad som erhållits från varje särskild givare.

42 § Egendom, för vilken gåvoskatt utgår, uppskattas med hänsyn till förhållandena vid tiden för skattskyldighetens inträde.

Vad i 21 § andra stycket är stadgat skall äga motsvarande tillämpning, där gåva enligt 41 § skall sammanläggas med annan gåva eller med arvs- eller testamentslott.

43 § Vid beskattning av gåva gäller i tillämpliga delar, förutom ovan särskilt angivna bestämmelser i 6--9, 12, 19, 21 och 30 §§, vad i fråga om arvsskatt vidare är stadgat i 4 § tredje stycket, 13 § 2 mom., 14 och 20 §§, 22 § med undantag av 3 mom., 23 § med undantag av F tredje stycket, 24--27 §§, 28 § med undantag av andra och fjärde styckena samt 32 §. Därvid skall hänvisningen i 32 § f) till 19 § i stället gälla 41 § samt 28 § första och tredje styckena tillämpas som om gåvan utgjorde arv efter givaren.

Har gåva lämnats utan förbehåll till förmån för givaren eller annan och avser gåvan all givarens rätt till förvärvskälla eller del av förvärvskälla inom inkomstslaget näringsverksamhet enligt kommunalskattelagen (1928:280) som han äger direkt eller genom juridisk person, skall, utöver bestämmelserna i första stycket -- under förutsättning att egendomen är sådan som avses i punkt 2 första stycket eller sjunde och åttonde styckena av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt i dess lydelse intill utgången

av år 1991 -- även 22 § 3 mom. och 23 § F tredje stycket tillämpas när gåvoskatten bestäms. Har gåvotagaren inom fem år efter det att skattskyldighet för gåvan inträtt genom köp, byte eller något därmed jämförligt fång eller genom gåva eller bodelning av annan anledning än makes död avhänt sig egendomen eller väsentlig del därav, skall ny gåva anses föreligga med det värde varmed den ursprungliga gåvan nedsatts. Lag (1991:1836).

44 § Beskattningsmyndighet är skattemyndigheten i det län, där den skattskyldige var folkbokförd, när skattskyldigheten inträdde, eller, om han då ej var folkbokförd inom riket, där han var bosatt eller stadigvarande vistades.

I fråga om juridisk person är beskattningsmyndighet skattemyndigheten i det län, där styrelsen eller förvaltningen hade sitt säte, när skattskyldigheten inträdde.

Finnes ej behörig beskattningsmyndighet efter vad nu sagts upptages skatteärendet av skattemyndigheten i Stockholm. Lag (1998:247).

Gemensamma bestämmelser

Deklaration och vissa andra uppgifter för beskattningen

45 § Deklaration skall av den, som är skattskyldig, avgivas

A) angående förvärv av arvs- eller testamentslott, när lotten utgöres av

1) egendom i dödsbo efter svensk medborgare i fall, då denne vid sin död ej hade hemvist i riket och skyldighet ej inträtt att efter honom här förrätta bouppteckning enligt svensk lag;

2) egendom i dödsbo efter utlänning, som vid sin död ej hade hemvist i riket;

3) äganderätt eller rättighet, vilken jämlikt 6--9 §§ beskattas senare än vid arvlåtarens (testators) död, dock icke där fråga är om förvärv efter den som på livstid innehaft egendom med i 8 § första stycket avsedd rätt;

4) egendom i dödsbo, som avträtts till konkurs, i fall där arvsskatt skall beräknas med tillämpning av 33 § 1 mom.;

B) angående förvärv, som tillfallit förmånstagare vid försäkringstagares död; är förmånstagaren tillika arvinge eller testamentstagare, skall han dock avgiva deklARATION endast om dödsboanmälan enligt 20 kap. 8 a § ärvdabalken gjorts och bouppteckning därför ej förrättats;

C) angående sådan i 32 § a)--c) och e)--h) samt i 33 § 2 mom. angiven omständighet, som föranleder efterbeskattning, dock ej när sådan delning som avses i 32 § h) har ägt rum innan beslut meddelats om fastställande av skatt;

D) angående förvärv genom gåva eller annat jämlikt 37 § därmed i beskattningshänseende likställt fång.

Skall enligt vad nu stadgas deklARATION avgivas angående lott i dödsbo efter den som vid sin död ej hade hemvist i riket och är den för lotten skattskyldige ej bosatt inom riket, åligger det den som omhänderhar dödsboets egendom att i den skattskyldiges ställe avgiva deklARATION. Lag (1989:311).

46 § Deklaration skall, i fall som angivas i 45 § under A), B) och C), vara till beskattningsmyndigheten avlämnad inom fyra månader, räknat i fall som angivas

under A) 1), 2) och 3) samt B) från det skattskyldighet inträdde;

under A) 4) från det överskott i dödsboets konkurs överlämnades till den

skattskyldige;

under C) i fall som avses i 32 § h) från det att delningen skedde och i övrigt från det att kännedom erhöles angående den omständighet, som föranleder efterbeskattningen.

I fall som angivas i 45 § under D) skall deklaration avlämnas till beskattningsmyndigheten senast den 15 februari året efter det varunder skattskyldighet inträdde. Har givaren eller, vad angår förvärv som i 37 § 2 mom. avses, försäkringstagaren avlidit efter det skattskyldighet inträtt, må dock deklarationen icke lämnas senare än fyra månader efter dödsfallet. Lag (1987:1206).

47 § Deklaration skall avgivas på heder och samvete och innehålla uppgift om

A) då deklarationen avser arvfallen eller testamenterad egendom:

1) arvlåtarens (testators) och den skattskyldiges fullständiga namn och hemvist;

2) arvlåtarens (testators) dödsdag och om skattskyldighet inträtt senare, tidpunkten härför;

3) förhållandet mellan arvlåtaren (testator) och den skattskyldige ävensom, vid tillämpning av 30 § första stycket, det förhållande, efter vilket i sådant fall skatten skall beräknas:

4) de grunder, efter vilka lottens storlek bestämts;

5) beskaffenheten och värdet av den egendom, varav lotten består;

B) då deklarationen avser förvärv, som vid försäkringstagares död tillfallit förmånstagare, vilken icke tillika är arvinge eller testamentstagare:

förhållanden motsvarande de ovan under A) 1), 2), 3) och 5) angivna;

C) då deklarationen avser gåva eller annat jämlikt 37 § därmed i beskattningshänseende likställt fång:

1) givarens och den skattskyldiges fullständiga namn och hemvist;

2) tidpunkten för gåvans fullbordande eller för överlämnandet till mottagaren av handling, innefattande giltig utfästelse om gåvan, eller, om skattskyldighet inträtt senare, tidpunkten härför;

3) förhållandet mellan givaren och den skattskyldige ävensom, vid tillämpning jämlikt 40 § av föreskriften i 30 § första stycket, det förhållande efter vilket i sådant fall skatten skall bestämmas;

4) egendomens beskaffenhet och värde;

5) tidigare förvärv, till vilka jämlikt 41 § hänsyn skall tagas vid skattens bestämmande.

Angående skyldighet att i deklaration, som avser arvfallen eller testamenterad egendom eller förvärv, som omförmäles ovan under B) lämna uppgift angående vissa tidigare förvärv stadgas i 19 §.

Där deklaration avser egendom, vilken av föregående innehavaren på livstid innehafts med sådan rätt, varom förmäles i 8 §, skola jämväl föregående innehavarens fullständiga namn och hemvist uppgivas.

Vad ovan sägs beträffande arvlåtare (testator) skall beträffande fideikommiss, som avses i 30 § andra stycket, gälla närmast föregående innehavaren.

Deklaration som avser gåva eller annat enligt 37 § därmed i

beskattningshänseende likställt fång, avfattas på blankett enligt formulär, som fastställs av regeringen eller av den myndighet som regeringen bestämmer. Deklarationen skall åtföljas av handlingar, innefattande upplysning om de förhållanden, som är av betydelse för skattens bestämmande. Har bouppteckning efter utlämning förrättats här men vid ingivandet av deklaration angående kvarlåtenskapen ännu icke blivit inregistrerad, skall vid deklarationen fogas bouppteckningen i huvudskrift eller bestyrkt avskrift. Till deklaration som ges in med anledning av att sådan delning som avses i 15 § 1 a mom. har skett skall handlingen fogas. Om sådan handling gäller vad i 15 § 3 mom. är stadgat. Lag (1987:1206).

48 § Avlämnade deklarationer skall förvaras hos beskattningsmyndigheten under tolv år från utgången av det år, under vilket de har ingivits. Vad nu har sagts gäller även om deklarationen inte har föranlett att skatt fastställts. Om beskattningsmyndigheten eller den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten av särskild anledning finner det påkallat, skall en deklaration förvaras under femtio år från utgången av det år, under vilket den har ingivits. Efter utgången av nu angivna tider skall deklarationerna förstöras. Lag (1981:1118).

49 § Där någon i enlighet med lagen om försäkringsavtal blivit insatt såsom förmånstagare, åligger det försäkringsgivaren att angående händelse, som enligt denna lag medför skattskyldighets inträde, lämna kontrolluppgift till den beskattningsmyndighet, vilken har att upptaga fråga om beskattning av försäkringsbeloppet, och därvid enligt närmare föreskrifter, som meddelas av regeringen, jämväl uppgiva övriga förhållanden av betydelse för skattens bestämmande.

Uppgiftsskyldighet föreligger dock icke, därest försäkringsbeloppet eller, i fråga om belopp som utfaller periodiskt, det sammanlagda årsbeloppet ej överstiger 13 000 kronor. Där fråga är om flera försäkringar, skall vad nu sagts hava avseende å försäkringarnas sammanlagda belopp.

Uppgift, varom i första stycket sägs, skall för varje kalenderår lämnas senast den 15 februari påföljande år. Har skattskyldighet inträtt till följd av dödsfall, skall dock uppgift lämnas inom en månad efter det försäkringsgivaren erhöll vetskap om dödsfallet.

Vad i första och andra styckena sägs skall äga motsvarande tillämpning i fall, som avses i 12 § sjätte stycket. Lag (1992:1093).

49 a § Skriftligt meddelande i två exemplar angående beslut om avstående av arv enligt 5 § lagen om allmänna arvsfonden tillställs beskattningsmyndigheten.

Innan skatteärendet avgöres, skall den skattskyldige lämna sådan uppgift eller försäkran som avses i 19 § 4 mom. Tillfälle skall beredas honom att yttra sig i ärendet i övrigt. Förordning (1969:386).

50 § Har någon på livstid innehaft egendom med sådan rätt, som avses i 8 § andra stycket, skall bouppteckning efter honom vara åtföljd av skriftlig uppgift om fullständiga namnet å den, till vilken egendomen övergått, ävensom hans hemvist. Sådan uppgift lämnas av den som uppgivit boet.

Skattens fastställande och erläggande

51 § Ärende rörande fastställande av skatt, som ej skall uttagas efter deklaration, upptages till avgörande vid inregistrering av bouppteckning eller tilläggsbouppteckning, eller när handling som avses i 49 a § inkommit till beskattningsmyndigheten eller, där jämlikt 17 § anstånd med skattens fastställande blivit beviljat, när till beskattningsmyndigheten ingivits handling, för vars företeende anståndet beviljats, eller, om sådan handling icke ingives inom anståndstiden, vid utgången av sistnämnda tid.

Bevis om det belopp, vartill skatten blivit fastställd, skall tecknas på

bouppteckning, tilläggsbouppteckning eller handling, som avses i 49 a §.

Har jämlikt 17 § beviljats anstånd med fastställande av skatten, åligger det dödsboet att tillhandahålla beskattningsmyndigheten utlämnad bouppteckning för sådan anteckning som sägs i föregående stycke.

Handling, som anges i andra stycket, skall för anteckning, som där avses, tillhandahållas överrätt, när denna fastställt skatt till högre belopp än förut beräknats, och den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten, när skattskyldig vitsordat anmärkning som framställts av denna myndighet. Lag (1989:311).

52 § 1 mom. Skatt enligt denna lag skall, i den mån ej jämlikt 55 § anstånd medgivits, erläggas inom sex veckor efter det att beslut om skattens fastställande meddelats eller den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten erhållit meddelande om att skattskyldig vitsordat anmärkning som framställts av denna myndighet.

Har skatt icke fastställts inom åtta månader efter det bouppteckning eller deklaration, oavsett om anstånd beviljats, senast skolat vara ingiven, skall ränta utgå från och med närmast efterföljande månad till och med den månad då skatten fastställts av beskattningsmyndighet. Skall jämlikt 54 § skatten förskjutas av dödsboet, påföres vid skattens fastställande ränta utan uppdelning på de särskilda skattskyldiga. Ränta beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som motsvarar 75 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november föregående år. Räntesatsen bestäms till procenttal med högst en decimal. Räntebelopp som understiger femtio kronor påföres ej. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller.

Skatten jämte ränta, där sådan påförts, skall, då underrätt är beskattningsmyndighet, betalas till skattemyndigheten i det län, dit underrätten hör, och eljest till den skattemyndighet, som är beskattningsmyndighet.

Ändras beslut i fråga om skatt sker ny beräkning av ränta. Räntebelopp under fem kronor skall varken återbetalas eller utkrävas. Bestämmelserna i denna lag om skatt skola i tillämpliga delar gälla även ränta. Lag (1992:625).

2 mom. Vid erläggande av arvsskatt, som jämlikt 54 § skall av dödsboet förskjutas, får efter tillstånd av beskattningsmyndigheten intill ett belopp, motsvarande högst hälften av skatten, såsom betalningsmedel gälla ett skuldebrev, som har intecknats i boet tillhörig egendom, eller en skuldförbindelse, till säkerhet för vilken har lämnats sådant skuldebrev eller pantbrev eller företagshypoteksbrev avseende boet tillhörig egendom.

Sålunda intecknat skuldebrev gäller såsom betalningsmedel eller säkerhet endast i den mån det fastställts att gälla inom det värde, till vilket den intecknade egendomen upptagits i ärendet angående arvsskattens fastställande, och därjämte endast under förutsättning att inteckningen omfattar jämväl ränta efter den procent, som regeringen föreskriver. Ett pantbrev eller företagshypoteksbrev gäller som säkerhet endast i den mån inteckningen har fastställts att gälla inom det värde som nyss har angetts.

Överstiger den arvsskatt, som skall av dödsboet förskjutas, 20 000 kronor må därjämte, intill skattens halva belopp, å inländsk börs noterade aktier, som ingå bland dödsboets tillgångar, eller skuldebrev, för vilket lämnas säkerhet i börsnoterade eller andra aktier, gälla såsom betalningsmedel i enlighet med de föreskrifter regeringen meddelar.

Å skuld, som avses i första och tredje styckena, skall gäldas ränta. Räntan utgår från och med månaden efter den då beslut meddelats om att skatten må erläggas med betalningsmedel varom nu är fråga till och med den månad då skulden betalats. I fråga om räntan gälla i övrigt bestämmelserna i 1 mom. Lag (1984:659).

52 a § Fastställer överrätt skatt till högre belopp än beskattningsmyndigheten förut beräknat eller vitsordar skattskyldig anmärkning av den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten, skall på sålunda tillkommande skattebelopp utgå ränta.

Vid beräkning av ränta enligt första stycket gäller,

att ränta utgår från och med den andra månaden efter den, då beskattningsmyndigheten meddelat beslut angående skatten, dock att ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalat skattebelopp, skall utgå från och med månaden efter den då skattebeloppet återbetalades, samt

att ränta utgår till och med den månad, då skatten förfaller till betalning enligt 52 § 1 mom. första stycket, dock icke för längre tid än två år.

I fråga om räntan gälla i övrigt bestämmelserna i 52 § 1 mom. dock att räntan påföres av skattemyndigheten. Ränta utgår även på ränta enligt 61 § som återbetalas. Vid beräkning av ränta för tid som infaller efter utgången av det år då skatten fastställs tillämpas den räntesats som gäller för det år då skatten fastställs. Lag (1990:337).

53 § I fall där underrätt fastställt skatt, skall rätten till den skattemyndighet, som enligt 52 § 1 mom. tredje stycket är uppborgsmyndighet, snarast översända en till rätten ingiven bouppteckning eller någon annan handling, som sägs i 51 § andra stycket, eller en bouppteckning, som tillhandahållits rätten enligt tredje stycket sistnämnda paragraf. Dessutom är rätten skyldig att, enligt vad regeringen närmare bestämmer, lämna skattemyndigheten de uppgifter, som behövs för uppborg av skatten. Vad som nu sagts gäller också i tillämpliga delar, när överrätt fastställt skatt till ett högre belopp än som förut beräknats eller när en skattskyldig vitsordat en anmärkning som framställts av den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten.

Inbetalning enligt 52 § 1 mom. tredje stycket skall ske till särskilt konto hos skattemyndigheten. Skatten skall anses vara betald den dag, då inbetalningskort eller gireringshandlingar kommit in till Posten Aktiebolag eller, om staten har ingått avtal om förmedling av skatteinbetalningen med en bank, till banken.

Om skatt inte betalas inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift om inte annat följer av 6 § sista stycket. Den obetalda skatten och dröjsmålsavgiften skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Skattemyndigheten får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m. m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Handling, som enligt första stycket tillställts skattemyndigheten och som ingivaren äger återfå må skattemyndigheten icke utlämna till denne förrän skatt, med vars erläggande anstånd ej medgivits, blivit erlagd. Innan handlingen utlämnas, skall den förses med anteckning om beloppet av inbetald skatt.

Handling som avses i 49 a § överlämnas till den skattskyldige sedan skatt, med vars erläggande anstånd ej medgivits, blivit erlagd. Innan handlingen utlämnas, skall den förses med anteckning om beloppet av inbetald skatt. Lag (1997:508).

54 § Arvsskatt för egendom, för vilken skattskyldighet inträtt vid

arvlåtarens (testators) eller i fall, som avses i 8 § första stycket, föregående innehavarens död, ävensom i 52 § 1 mom. omnämnd ränta förskjutas av dödsboet, dock icke där fråga är om lott, som beskattas efter vad i 6 § andra stycket d) sägs, eller förvärv, som avses i 1 § andra stycket eller 12 §. Skattskyldig skall vid tillträde av honom tillkommande lott, för vilken skatten förskjutits av dödsboet, till boet gälda på lotten belöpande skatt jämte andel i räntan; och skall tillika å belopp, som sålunda skall erläggas, gäldas den ränta, som kunnat av dödsboet påräknas vid insättning å bankräkning.

Har skatt och påförd ränta inte betalats inom den tid som anges i 52 § 1 mom. och har delning eller arvskifte skett, tillämpas reglerna i 21 kap. 4 § ärvdabalken om återgång av bodelning och skifte. Beträffande egendom som genom delning tillagts efterlevande make eller sambo gäller dock vad som nu sagts endast i den mån den efterlevande erhållit mer än som enligt lag tillkommer honom. Lag (1987:1206).

Anstånd med erläggande av skatt

55 § 1 mom. Uppgår i dödsbo beloppet av kontanta medel och därmed jämförliga fordringar samt värdet av obligationer och andra lätt realiserbara värdepapper sammanlagt inte till dubbla beloppet av den arvsskatt, som enligt 54 § skall förskjutas av dödsboet, eller föreligger i andra fall för någon som är skattskyldig enligt denna lag avsevärd svårighet att genast betala hela den skatt, som belöper på egendom som har tillfallit den skattskyldige, får beskattningsmyndigheten medge, att skatten betalas genom högst tio årliga inbetalningar. Har en överrätt efter besvär fastställt skatt till högre belopp än enligt det överklagade beslutet, får överrätten under samma förutsättningar medge anstånd med betalningen av det tillkommande skattebeloppet. Anståndet får inte utsträckas till flera inbetalningar än som är nödvändigt.

I fråga om skatt som belöper på egendom som skall värderas enligt bestämmelserna i 22 § 3 mom. och 23 § F tredje stycket får beskattningsmyndigheten eller överrätten medge att skatten betalas genom högst tjugo årliga inbetalningar.

Föreligger synnerliga skäl får regeringen i annat fall än som avses i föregående stycke medge viss skattskyldig att den skatt, som belöper på egendom som har tillfallit den skattskyldige, betalas genom högst tjugo årliga inbetalningar. Lag (1983:384).

2 mom. Första inbetalningen skall äga rum inom den tid som anges i 52 § 1 mom. eller inom tre veckor efter dagen för anståndsbeslutet om detta innebär en senare förfallodag. Om skatten uppdelas i endast två poster skall denna inbetalning uppgå minst till en fjärdedel av skattens belopp. I annat fall skall den uppgå minst till ett belopp som motsvarar skattebeloppet delat med antalet inbetalningar. Andra inbetalningen skall göras på årsdagen för beslutet om skattens fastställande och envar av de följande på motsvarande dag det år, under vilket inbetalningen skall ske. Dessa inbetalningar skall uppgå till sinsemellan lika stora belopp. Har anstånd medgetts enligt bestämmelserna i 1 mom. andra stycket skall de årliga inbetalningarna uppgå till minst 3 000 kronor. På skatt som omfattas av anstånd utgår ränta från och med månaden efter den då skatten skulle ha erlagts om anstånd inte medgetts till och med den månad då anståndstiden gått till ända. I fråga om räntan gäller i övrigt bestämmelserna i 52 § 1 mom. Räntan påförs dock av skattemyndigheten. Lag (1990:337).

3 mom. Ansökan om anstånd skall göras skriftligen och ha kommit in till beskattningsmyndigheten eller, om anståndsbeslut enligt 1 mom. ankommer på en överrätt, till denna senast fyra veckor efter den dag då beslutet om skattens fastställande meddelades. Beviljas anstånd, skall inom tid, som beskattningsmyndigheten eller överrätten bestämmer, till denna avlämnas en till staten utfärdad skuldförbindelse på det belopp anståndet avser jämte ränta. Den skattskyldige skall dessutom inom samma tid ställa nöjaktig säkerhet om inte anståndet avser skatt som skall utgå för nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån

eller för rätt, som avses i 8 § andra stycket. Anståndet skall anses förverkat i den mån den skattskyldige inte fullgör det som föreskrivs i detta moment. Lag (1983:384).

4 mom. Har anstånd medgivits, skall skattemyndigheten förse handling, som avses i 53 § fjärde och femte styckena, förutom med anteckning om det kontant inbetalda skattebeloppet, med bevis om att skuldförbindelse blivit avlämnad för återstoden av skattens belopp. Lag (1990:337).

5 mom. Den, som erhållit anstånd, är berättigad att göra inbetalning jämväl före förfallodagen. Sådan rätt tillkommer, då anstånd beviljats dödsbo, även envar skattskyldig beträffande å hans lott belöpande skatt.

Varder genom löftesmans död eller av annan orsak ställd säkerhet minskad och lämnas icke efter anmaning annan nöjaktig säkerhet, är ogulden del av skatten genast förfallen till betalning.

6 mom. Domstol, som mottagit skuldförbindelse, har att omedelbart till skattemyndigheten överlämna densamma med tillhörande säkerhet jämte anståndsbeslutet. Det åligger skattemyndigheten att genast till domstolen översända kvitto på de mottagna handlingarna.

Det ankommer på skattemyndigheten att vårda och bevaka skuldförbindelser och säkerheter, som skattemyndigheten har mottagit. Lag (1990:337).

7 mom. har upphävts genom förordning (1974:312).

Eftergift av skatt

56 § Avlider den, som förvärvat egendom genom arv, testamente eller gåva, eftergives skatten enligt följande. Sker dödsfallet inom ett år från det skattskyldighet inträtt, eftergives hela skattebeloppet. Avlider den skattskyldige senare men inom tio år efter det skattskyldighet inträtt, eftergives samma belopp, minskat med en tiondedel för varje helt år som förflutit från sagda tidpunkt.

Fråga om eftergift av fastställd skatt upptages efter därom skriftligen gjord framställning av den underrätt eller skattemyndighet, som meddelat beslut i skatteärendet. Lag (1990:337).

57 § Regeringen äger i särskilda fall medgiva befrielse från eller nedsättning av skatt för

a) sådan historisk, vetenskaplig eller konstnärlig samling, som på grund av förbehåll i testamente eller gåvohandling är avsedd att bibehållas såsom dylik samling;

b) fast egendom, som tillagts någon med sådan rätt, som avses i 8 § andra stycket, i den mån skatten prövas icke kunna erläggas utan men för ett med egendomen förbundet allmänt intresse av kulturhistorisk eller annan art.

Har, efter det anstånd med skattens erläggande medgivits, den skattepliktiga egendomen genom oförutsedd händelse avsevärt nedgått i värde eller föreligga eljest särskilda skäl därtill, äger regeringen medgiva befrielse från eller nedsättning av återstående del av skatten. Lag (1974:857).

58 § Har egendom beskattats såväl här i riket som i utländsk stat, må regeringen eller den myndighet regeringen förordnar till undvikande av eller lindring i dubbelbeskattningen, när skäl därtill äro, på ansökan medgiva befrielse från eller nedsättning av den här i riket fastställda skatten. Lag (1974:857).

58 a § Även i annat fall än som avses i 57 eller 58 § äger regeringen eller den myndighet regeringen förordnar medgiva befrielse från eller nedsättning av skatt, när synnerliga skäl föreligger. Lag (1974:857).

Återvinning av skatt

59 § Har efter det beslut meddelats om fastställande av skatt

- a) kännedom erhållits om förut icke känt testamente;
- b) testamente, förordnande enligt lagen (1927:77) om försäkringsavtal om insättande av förmånstagare eller motsvarande förordnande som avser utländsk försäkring, vartill hänsyn tagits vid skatteärendets prövning, blivit genom lagakraftvunnen dom helt eller delvis förklarad ogiltigt;
- c) genom lagakraftvunnen dom eljest blivit bestämt angående delningen av egendom i dödsbo, där skatten fastställts med ledning av handling, som avses i 15 § 1, 1 a och 2 mom, 15 a § eller 16 §;
- d) omständighet inträffat som föranleder tilläggsbouppteckning;
- e) kännedom erhållits angående vid tiden för skattskyldighetens inträde föreliggande omständighet, som föranleder att i deklaration uppgiven behållning eller egendom bort upptagas eller fördelas annorledes än i deklarationen angivits;
- f) klarhet vunnits om hur arvet slutligen skall fördelas i sådana fall som avses i 18 §;
- g) genom sådan delning, som enligt 32 § h) föranlett efterbeskattning, fördelningen av kvarlåtenskapen kommit att avvika från den som legat till grund för skattens fastställande;

och hade, om hänsyn tagits till omständighet som nu avses, någon skattskyldig haft att gälda mindre skatt än vad beräknats, skall honom påförd skatt nedsättas med sålunda för högt beräknat belopp.

Ansökan om återvinning av skatt efter vad nu sagts göres skriftligen och upptages av den underrätt eller skattemyndighet som meddelat beslut i skatteärendet. Lag (1990:337).

Överklagande

60 § Beskattningsmyndighetens beslut får överklagas till hovrätten av en enskild part eller av den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Om beskattningsmyndighetens beslut innefattar prövning av en fråga om fastställande, eftergift eller återvinning av skatt, får överklagande ske inom tre år från beslutets dag. När en skattskyldig vitsordat en anmärkning, som framställts av granskningsmyndigheten, skall det vid överklagandet anses som om beskattningsmyndigheten meddelat beslut om skattens fastställande när granskningsmyndigheten fått meddelande om vitsordandet. I sådant fall skall ett överklagande ges in till hovrätten. Har ena parten överklagat beslutet och vill även motparten överklaga det, skall dock dennes överklagande ha kommit in till be-

skattningsmyndigheten eller till hovrätten inom två månader från det att delgivning som avses i 15 § lagen (1996:242) om domstolsärenden har skett. Prövningen av om motparten har överklagat i rätt tid skall alltid göras av hovrätten.

När ett beslut som avses i andra stycket överklagas skall hovrätten, om målet tas upp till prövning, alltid ge klagandens motpart tillfälle att yttra sig.

Beslut av beskattningsmyndigheten i frågor som avses i 17 och 26 §§ får inte överklagas. Har någon förelagts att vid vite fullgöra en uppgift som anges i 26 §, får dock föreläggandet komma under prövning i samband med överklagande av beslut om vitets utdömande. Lag (1996:253).

Återbetalning av erlagd skatt

61 § Har dödsbo eller skattskyldig rätt att återfå betalad skatt på grund av överrätts beslut eller beslut enligt 27 §, 33 § 3 mom. eller 56-59 §§, skall skattebeloppet kostnadsfritt återbetalas i den ordning som föreskrivs i skattebetalningslagen (1997:483) i fråga om återbetalning av skatt. Beslut som grundar rätt till återbetalning skall omgående sändas till den skattemyndighet som anges i 52 § 1 mom. tredje stycket. På skattebelopp, dröjsmålsavgift samt ränta enligt 52 §, 52 a § och 55 § 2 mom. som återbetalas utgår ränta om inte annat följer av andra stycket.

I fall, som avses i 57-58 a §§, ankommer det på regeringen att förordna i vad mån ränta skall utgå.

Har enligt 55 § anstånd medgetts med erläggande av skatt, skall vid befrielse från hela det skattebelopp som inte har betalats den ingivna skuldförbindelsen återställas. Avser befrielsen en del av det obetalda skattebeloppet skall beskattningsmyndigheten eller överrätten ompröva anståndsbeslutet. Lag (1997:508).

61 a § Ränta enligt 61 § första stycket utgår från och med månaden efter den, då det belopp på vilket ränta skall beräknas inbetalades, till och med den månad då återbetalning görs. I fråga om räntan, vilken skall beräknas av skattemyndigheten, gäller i övrigt bestämmelserna i 52 § 1 mom. Räntan för visst kalenderår skall dock beräknas efter en räntesats som motsvarar 75 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november närmast föregående kalenderår. Räntesatsen bestäms till procenttal med högst en decimal. Lag (1992:625).

Tillsyn å skattens utgörande

62 § Underrätts beslut i skatteärende skola, efter vad därom är särskilt stadgat, upptagas i bouppteckningsprotokollet. Avser beslut fastställande av skatt, skola i protokollet antecknas: arvlåtarens eller, i fall, som avses i 30 § andra stycket, närmast föregående innehavarens fullständiga namn (för gift kvinna jämväl hennes namn som ogift), födelsetid och hemvist, skattskyldigs namn, värdet å samtliga lotter, beloppet av å varje lott belöpande skatt, skyldskapsförhållande efter vilket skatten beräknats, övriga å skattens bestämmande inverkan omständigheter och vid samtidig beskattning av flera lotter skattens sammanlagda belopp. I fråga om förvärv, som avses i 1 § andra stycket, antecknas dessutom dagen för beslutet om avstående och myndighet som meddelat beslutet.

Skattemyndighets beslut i skatteärende upptages i särskild beslutsförteckning. Närmare föreskrifter om sådan förteckning meddelas av regeringen.

Finner beskattningsmyndigheten avgiven deklaration böra bevaras under längre tid än tolv år, skall anteckning härom verkställas i protokollet eller beslutsförteckningen i samband med beslutet om skattens fastställande. Lag (1990:337).

63 § har upphävts genom lag (1989:311).

64 § 1 mom. Beskattningsmyndighets beslut i ärenden angående fastställande, eftergift eller återvinning av arvsskatt och gåvoskatt skola granskas av den myndighet regeringen förordnar. Lag (1974:857).

2 mom. Ett exemplar av skattemyndighets beslutsförteckning i skatteärende skall enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen, överlämnas till granskningsmyndigheten.

Vid beslutsförteckning som nu sagts ävensom vid renoverat exemplar av bouppteckningsprotokoll, som för granskning ingives, skola fogas till förteckningen eller protokollet hörande deklarerationer, vilka sedan

granskningen avslutat skola återställas till beskattningsmyndigheten. Finnes vid granskningen, att annan deklaration än beskattningsmyndigheten angivit bör bevaras under längre tid än tolv år, skall detta meddelas myndigheten vid deklarationens återställande. Lag (1990:337).

65 § har upphävts genom förordning (1971:77).

66 § har upphävts genom lag (1996:664).

Vite m.m.

67 § Skattskyldig eller annan må av beskattningsmyndighet genom vite tillhållas att fullgöra vad enligt denna lag åligger honom, dock ej såvitt avser gäldande av fastställd skatt.

Underrätt må vid vite tillhålla den, som uppgivit dödsbo, att med ed fästa riktigheten av lämnade uppgifter. Edgång må åläggas jämväl delägare, efterlevande make eller efterlevande sambo, som ej uppgivit boet, ävensom annan som med boet tagit befattning.

Vite får inte föreläggas staten, kommun eller tjänsteman i tjänsten. Lag (1990:337).

68 § har upphävts genom förordning (1971:77).

69 § har upphävts genom lag (1991:257).

Särskilda bestämmelser

70 § Ett överklagande av ett beslut om fastställande av skatt enligt denna lag inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som beslutet avser.

Återbetalning av skatt enligt 61 § skall ske även om det beslut som föranleder återbetalningen inte har vunnit laga kraft. Om hovrätten fastställt skatten till ett lägre belopp än den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten medgett eller yrkat, får dock återbetalning inte ske om granskningsmyndigheten anmäler hinder mot detta. I sistnämnda fall får skattemyndigheten efter ansökan av dödsbo eller skattskyldig medge återbetalning, varvid bestämmelserna i 17 kap. 3 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) om ställande av säkerhet skall tillämpas. Lag (1997:1039).

71 § 1 mom. Slutes beträffande arvs- eller gåvoskatt avtal med främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning eller för beredande av skattefrihet eller skattelindring åt juridisk person, som fullföljer allmännyttigt ändamål, äger regeringen föreskriva av avtalet betingade avvikelser från vad eljest i denna lag är stadgat, så ock meddela de närmare föreskrifter, som må finnas erforderliga för avtalets tillämpning. Lag (1974:857).

2 mom. Från tillämpning av vad i denna lag stadgas om skattskyldighet må regeringen under förutsättning av ömsesidighet medgiva undantag innefattande befrielse från eller nedsättning av skatt för egendom, som finnes i viss annan stat eller efterlämnats eller bortgivits av eller tillfallit därstädes bosatt person eller ock bortgivits av eller tillfallit i den andra staten hemmahörande juridisk person.

Överenskommelse, som i sådant avseende träffas med annan stat, skall upphöra att gälla högst sex månader efter därförut skedd uppsägning. Lag (1974:857).

3 mom. Har regeringen jämlikt 1 kap. 3 § eller 9 kap. 3 § ärvdabalken förordnat, att av egendom, som på grund av arv eller testamente tillfaller utländsk medborgare, skall utöver arvsskatten utgå en särskild avgift, skall beträffande sådan avgift i tillämpliga delar gälla vad i denna lag är stadgat om arvsskatt. Lag (1974:857).

72 § På den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten ankommer att föra det allmännas talan i mål och ärenden, där denna lag är tillämplig. Lag (1974:857).

73 § Angående skyldighet för beskattningsmyndighet att i vissa fall lämna meddelande om fastställande av skatt gäller vad regeringen förordnat.

Regeringen äger ock utfärda de föreskrifter, som eljest finnas erforderliga för tillämpning av denna lag. Lag (1974:857).

74 § Skatt enligt denna lag omfattas inte av förmånsrätt enligt lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m. Lag (1996:664).

Övergångsbestämmelser

1983:978

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om ränta som belöper på tid före ikraftträdandet.

1986:475

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987 och tillämpas i fråga om ränta som belöper på tid efter ikraftträdandet.

1986:1198

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987 och tillämpas i de fall då skattskyldighet inträder efter utgången av år 1986.

1987:1206

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988 och tillämpas i de fall då skattskyldighet inträder efter utgången av år 1987.

1988:1516

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i de fall då skattskyldighet har inträtt före ikraftträdandet.

1989:311

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989. Har bevakning av testamente skett före ikraftträdandet, gäller äldre bestämmelser.

1990:337

Denna lag träder i kraft den 30 juni 1990 och tillämpas från och med den 1 januari 1991.

1990:1430

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas i de fall skattskyldighet inträder efter utgången av år 1990.

1991:417

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991 och tillämpas i de fall skattskyldighet inträder efter utgången av juni 1991.

1991:1836

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992 och tillämpas i de fall skattskyldighet inträder efter utgången av år 1991.

1992:625

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande i fråga om skatt som förfallit till betalning före ikraftträdandet. Räkna som belöper på tid före ikraftträdandet beräknas enligt äldre föreskrifter.

1992:1093

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993 och tillämpas i de fall skattskyldighet inträder efter utgången av år 1992.

1993:895

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993. De nya bestämmelserna i paragrafens tredje och fjärde stycke tillämpas dock först från och med den 1 januari 1994.

1997:445

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997 och tillämpas avseende gåva som givits efter ikraftträdandet. Avseende gåva som givits efter utgången av juni 1995 men före ikraftträdandet tillämpas denna lag till den del gåvor från samma givare under samma kalenderår inte överstiger 10 000 kronor.

1998:270

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998 och tillämpas på utdelning som lämnas efter ikraftträdandet.

- - - - - slut på dokumentet - - - - -

[▲ Hem](#) [▲ Sök i Rixlex](#)

[Åter till sidans topp](#)